

17/HU

WP 253

**Iránymutatás a 2016/679 rendelet szerinti közigazgatási bíróság
alkalmazásáról és megállapításáról**

Elfogadás időpontja: 2017. október 3.

A munkacsoport a 95/46/EK irányelv 29. cikke alapján jött létre. A munkacsoport az adatok és a magánélet védelmével foglalkozó független európai tanácsadó testület. Feladatait a 95/46/EK irányelv 30. cikke és a 2002/58/EK irányelv 15. cikke határozza meg.

A titkársági feladatokat az Európai Bizottság Jogérvényesülési Főigazgatóságának C. Igazgatósága (Alapvető jogok és uniós polgárság) látja el, B-1049 Brüsszel, Belgium, MO-59 03/075. sz. iroda.

Honlap: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_en.htm

**AZ EGYÉNEKNEK A SZEMÉLYES ADATOK FELDOLGOZÁSA TEKINTETÉBEN VALÓ
VÉDELMEVEL FOGLALKOZÓ**

MUNKACSOPORT

amelyet az 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel hoztak létre,

tekintettel az említett irányelv 29. és 30. cikkére,

tekintettel eljárási szabályzatára,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYMUTATÁST:

Tartalomjegyzék:

I. Bevezetés.....	4
II. Alapelvek.....	5
III. A 83. cikk (2) bekezdésében szereplő értékelési szempontok.....	9
IV. Következtetés	18

I. Bevezetés

Az Unió az adatvédelmi szabályozás átfogó reformját hajtotta végre Európában. A reform számos pilléren (alapvető alkotóelemen) nyugszik, amelyek a következők: koherens szabályok, egyszerűsített eljárások, összehangolt intézkedések, a felhasználók bevonása, hatékonyabb tájékoztatás és erősebb végrehajtási hatáskörök.

Az adatkezelők és adatfeldolgozók fokozott felelősséggel tartoznak az egyének személyes adatai hatékony védelmének biztosításáért. A felügyeleti hatóságok rendelkeznek az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy biztosítsák az általános adatvédelmi rendelet (a továbbiakban: rendelet) elveinek, valamint az érintett egyének jogainak tiszteletben tartását a rendelet szövegével és szellemével összhangban.

Az adatvédelmi szabályok következetes végrehajtása elengedhetetlen egy harmonizált adatvédelmi rendszer kialakításához. A közigazgatási bíróságok központi szerepet töltenek be a rendelet által bevezetett új végrehajtási rendszerben, és az 58. cikk által biztosított egyéb intézkedésekkel együtt hatékony elemét képezik a felügyeleti hatóságok rendelkezésére álló végrehajtási eszköztárnak.

A jelen dokumentumot a felügyeleti hatóságok általi használatra szánták a rendelet jobb alkalmazásának és végrehajtásának biztosítása érdekében, és az e hatóságok közös álláspontját ismerteti a rendelet 83. cikkében foglalt rendelkezéseket, valamint e cikknek az 58. és 70. cikkel és a hozzájuk kapcsolódó preambulumbekendésekkel való kölcsönhatását illetően.

Az Európai Adatvédelmi Testület (a továbbiakban: Testület) a 70. cikk (1) bekezdésének e) pontja értelmében felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a rendelet egységes alkalmazásának elősegítése érdekében iránymutatásokat, ajánlásokat és legjobb gyakorlatokat bocsásson ki, a 70. cikk (1) bekezdésének k) pontja pedig a közigazgatási bíróságok megállapítására vonatkozó iránymutatások kidolgozásának lehetőségéről rendelkezik.

Ezek az iránymutatások nem teljes körűek, és nem szolgálnak magyarázattal sem a közigazgatási jogi, magánjogi vagy büntetőjogi rendszerek között általában véve a közigazgatási szankciók kiszabását illetően fennálló különbségekkel kapcsolatban.

A Testület a közigazgatási bíróságok kiszabására vonatkozó – a jelen iránymutatásban rögzített valamennyi alapelvet megfelelően tükröző – egységes megközelítés kialakítása érdekében egyetértésre jutott a rendelet 83. cikkének (2) bekezdésében foglalt értékelési szempontok közös értelmezését illetően, ezért a Testület és az egyes felügyeleti hatóságok egyetértenek abban, hogy a jelen iránymutatást mint közös megközelítést alkalmazzák.

II. Alapelvek

Amennyiben az esettel kapcsolatos tények értékelése alapján megállapítást nyert a rendelet megsértése, az illetékes felügyeleti hatóságnak azonosítania kell a legmegfelelőbb korrekciós intézkedés(ek)e)t a jogsértés kezelése érdekében. Az 58. cikk (2) bekezdése b)–j) pontjának¹ rendelkezései határozzák meg, hogy a felügyeleti hatóságok milyen eszközöket vehetnek igénybe az adatkezelő vagy adatfeldolgozó általi meg nem felelés kezelésére. E hatáskörök gyakorlása során a felügyeleti hatóságoknak az alábbi elvekre kell figyelemmel lenniük:

1. A rendelet megsértése esetén „azonos szankciókat” kell kiszabni.

Az „azonosság” fogalma központi jelentőséggel bír a felügyeleti hatóságokat terhelő kötelezettségek terjedelmének meghatározása szempontjából, általánosságban az 58. cikk (2) bekezdése szerinti korrekciós hatásköreik, illetve különösen a közigazgatási bírságok egységes alkalmazásának biztosítása érdekében².

*A természetes személyek következetes és magas szintű védelmének biztosítása és a személyes adatok Unión belüli áramlása előtti akadályok elhárítása érdekében minden tagállamban **azonos szintű védelmet kell biztosítani** ((10) preambulumbekzdés). A (11) preambulumbekzdés részletesen kifejti, hogy a személyes adatoknak az Unió egész területén azonos szintű védelméhez többek között „az egyes tagállamokban a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok betartásának ellenőrzéséhez és biztosításához egyenértékű hatáskört is biztosítani szükséges, és a jogsértőkre azonos szankciókat kell alkalmazni”. Továbbá a rendelet (13) preambulumbekzdése a valamennyi tagállamban azonos szankciók alkalmazását és a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai közötti hatékony együttműködést „a személyes adatok belső piacon való szabad áramlását akadályozó eltérések megelőzése” egyik módjának tekinti.*

A rendelet a 95/46/EK irányelvnel szilárdabb alapot teremt a nagyobb egységesség megteremtéséhez, mivel közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban. Bár a felügyeleti hatóságok a nemzeti kormányok, adatkezelők és adatfeldolgozók szempontjából „teljesen függetlenül” járnak el (52. cikk), kötelesek az együttműködésre a „rendelet egységes alkalmazásának és érvényesítésének biztosítása érdekében” (57. cikk (1) bekezdés g) pont).

A rendelet a szankciók kiszabása során a 95/46/EK irányelvhez képest nagyobb egységességet vár el. A határokon átnyúló ügyekben az egységességet elsősorban az együttműködési mechanizmus („egységességi mechanizmus”) útján, bizonyos mértékben pedig az új rendelet által meghatározott egységességi mechanizmuson keresztül kell megvalósítani.

A rendelet hatálya alá tartozó nemzeti ügyekben a felügyeleti hatóságok ezen iránymutatást az 57. cikk (1) bekezdésének g) pontja és a 63. cikk szerinti együttműködés szellemében, a rendelet egységes alkalmazásának és érvényesítésének biztosítása érdekében fogják alkalmazni. Bár a felügyeleti hatóságok szabadon választhatnak az 58. cikk (2) bekezdésében foglalt korrekciós intézkedések közül,

¹ Az 58. cikk (2) bekezdése szerint figyelmeztetések adhatók ki, amennyiben az „adatkezelési tevékenysége[k] valószínűsíthetően sértik [a] rendelet rendelkezéseit”. Más szóval a szóban forgó rendelkezésben szereplő esetben a rendelet megsértése még nem következett be.

² Még az olyan uniós országokban is, ahol a jogrendszer nem teszi lehetővé a rendeletben meghatározott közigazgatási bírságok kiszabását, a szabályok ilyen fajta alkalmazásának ezekben a tagállamokban a felügyeleti hatóságok által kiszabott közigazgatási bírságokkal azonos joghatással kell járnia ((151) preambulumbekzdés). A rendelet kötelező a bíróságokra nézve, a Testület jelen iránymutatása azonban nem köti őket.

el kell kerülni, hogy a felügyeleti hatóságok hasonló ügyekben különböző korrekciós intézkedéseket alkalmazzanak.

Ugyanez az elv vonatkozik arra az esetre, ha korrekciós intézkedésként bírságot szabnak ki.

2. A felügyeleti hatóságok által választott valamennyi korrekciós intézkedéshez hasonlóan a közigazgatási bírságoknak „hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek” kell lenniük.

A közigazgatási bírságoknak, mint általában minden korrekciós intézkedésnek, kellő figyelemmel kell lenniük a jogsértés jellegére, súlyosságára és következményeire, a felügyeleti hatóságoknak pedig következetesen és objektíve indokolt módon kell értékelniük az adott esettel kapcsolatos összes tényt. Az arra vonatkozó értékelésnek, hogy az egyes esetekben mi minősül hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek, tükröznie kell a kiválasztott korrekciós intézkedéssel elérni kívánt célt is, amely vagy a szabályok betartásának helyreállítására, vagy a jogellenes magatartás büntetésére irányul (vagy mindkettőre).

A felügyeleti hatóságoknak mind a nemzeti esetekben (55. cikk), mind pedig a személyes adatok határon átnyúló adatkezelésével kapcsolatos esetekben (a 4. cikk 23. pontjában meghatározottak szerint) olyan korrekciós intézkedést kell megállapítaniuk, amely „hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek” (83. cikk (1) bekezdés) minősül.

A jelen iránymutatás tisztában van azzal, hogy a nemzeti jogszabályok további követelményeket határozhatnak meg, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak a kikényszerítési eljárás során be kell tartaniuk. Ez magában foglalhatja például a cím bejelentésére, alakiságokra, az észrevételek közlésére biztosított határidőkre, a fellebbezésre, végrehajtásra, kifizetésre vonatkozó további szabályozást³.

Az ilyen követelmények azonban a gyakorlatban nem akadályozhatják a hatékonyság, arányosság vagy visszatartó erő megvalósulását.

A felügyeleti hatóságok oldalán kialakuló gyakorlat (az adatvédelemre vonatkozóan, valamint az egyéb szabályozási területeken szerzett tapasztalatok), továbbá az ítélkezési gyakorlat létre fogja hozni a hatékonyság, arányosság vagy visszatartó erő még pontosabb meghatározását ezen elvek értelmezésekor.

A felügyeleti hatóságnak a hatékony, arányos és visszatartó erejű bírságok kiszabása érdekében a vállalkozás fogalmát az Európai Unió Bírósága (EUB) által az EUMSZ 101. és 102. cikkének alkalmazásában meghatározott vállalkozásokra vonatkozó szabályoknak megfelelően kell értelmeznie, mégpedig úgy, hogy a vállalkozás **fogalma alatt** olyan gazdasági egység értendő, amely állhat egy anyavállalatból és valamennyi érintett leányvállalatból. Az uniós joggal és ítélkezési gyakorlattal⁴ összhangban vállalkozásnak tekintendő az a gazdasági egység, amely kereskedelmi/gazdasági tevékenységet folytat, függetlenül az érintett jogi személytől ((150) preambulumbekkezdés).

³ Például Írország alkotmányos keretei és adatvédelmi jogszabályának tervezete előírják, hogy először magára a jogsértés tényére vonatkozóan szülessen formális határozat, amelyről értesítik az érintett feleket, a szankció(k) mértékét pedig ezt követően határozhatják meg. A magára a jogsértés tényére vonatkozó határozatot a szankció(k) mértékének meghatározása során már nem lehet újra megvizsgálni.

⁴ A Bíróság ítélkezési gyakorlatában szereplő fogalom meghatározás szerint: „a vállalkozás fogalma minden gazdasági tevékenységet folytató jogalanyra kiterjed, függetlenül annak jogállásától és finanszírozási módjától” (Höfner és Elsnér ítélet, 21. pont, ECLI:EU:C:1991:161). A vállalkozás fogalmát „úgy kell értelmezni, mint amely [...] gazdasági egységet jelent, még akkor is, ha jogi szempontból ez az egység több természetes vagy jogi személyből áll” (Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio ítélet, 40. pont, ECLI:EU:C:2006:784).

3. Az illetékes felügyeleti hatóság „minden egyes esetben” értékelést végez.

A közigazgatási bíróságokat a jogsértések széles skálája esetén ki lehet szabni. A rendelet 83. cikke a (4)–(6) bekezdésben kifejezetten felsorolt kötelezettségzegések tekintetében harmonizált megközelítést biztosít. Valamely tagállam joga kiterjesztheti a 83. cikk alkalmazását az adott tagállami székhelyű közhatalmi vagy egyéb, közfeladatot ellátó szervekre. Ezen túlmenően valamely tagállam joga lehetővé vagy akár kötelezővé teheti bíróság kiszabását olyan egyéb rendelkezések megsértése esetén, amelyek a 83. cikk (4)–(6) bekezdésében nem szerepelnek.

A rendelet megköveteli minden egyes eset egyedi értékelését⁵. Az ilyen egyedi értékelések kiindulópontjául a 83. cikk (2) bekezdése szolgál. E rendelkezés szerint „[a]nnak eldöntésekor, hogy szükség van-e közigazgatási bíróság kiszabására, illetve a közigazgatási bíróság összegének megállapításakor minden egyes esetben kellőképpen figyelembe kell venni a következőket [...]”. Ezzel összhangban, valamint a (148) preambulumbekzdés⁶ fényében a felügyeleti hatóság felelős a legmegfelelőbb intézkedés(ek) kiválasztásáért. A 83. cikk (4)–(6) bekezdésében említett esetekben e választás során az összes korrekciós intézkedést mérlegelni **kell**, amibe beletartozik a megfelelő közigazgatási bíróság akár az 58. cikk (2) bekezdése szerinti korrekciós intézkedés mellett vagy önállóan történő kiszabásának mérlegelése is.

A bíróságok fontos eszközök, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak a megfelelő körülmények esetén alkalmazniuk kell. A felügyeleti hatóságok számára javasolt, hogy a jogsértésre hatékony és visszatartó erejű, valamint arányos válasz adása érdekében átgondolt és kiegyensúlyozott módon közelítsék meg a korrekciós intézkedések használatát. A lényeg, hogy a bíróságokat ne végső lehetőségnek tekintsék, és ne riadjanak vissza a bíróságok kiszabásától, ugyanakkor azonban ne használják őket olyan módon, amellyel lerontják eszközként való használatuk hatékonyságát.

A Testület, amennyiben a rendelet 65. cikke értelmében hatáskörrel rendelkezik, kötelező erejű döntést hoz a felügyeleti hatóságok közötti viták tárgyában, különösen a jogsértés fennállásának

⁵ A 83. cikkben foglalt szempontok alkalmazása mellett további rendelkezések is alátámasztják ezt a megközelítést, mint például:

- (141) preambulumbekzdés „A panasz benyújtását követően – a konkrét esethez szükséges mértékben – vizsgálatot kell lefolytatni, amely bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti”.
- (129) preambulumbekzdés „A felügyeleti hatóságok hatásköreiket az uniós és a tagállami jogban foglalt megfelelő eljárási garanciáknak megfelelően, pártatlanul, tisztességesen és észszerű határidőn belül gyakorolják. Különösen, az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében minden egyes intézkedésnek megfelelőnek, szükségesnek és arányosnak kell lennie, és azok kapcsán figyelembe kell venni az adott eset körülményeit [...]”.
- 57. cikk (1) bekezdés f) pont „kezeli az érintett vagy valamely szerv, szervezet vagy egyesület által a 80. cikkel összhangban benyújtott panaszokat, a panasz tárgyát a szükséges mértékben kivizsgálja”.

⁶ „Az e rendelet által előírt szabályok betartásának erősítése érdekében e rendelet bármely megsértése esetén a felügyeleti hatóság által e rendelet alapján előírt megfelelő intézkedéseken felül vagy azok helyett szankciókat – ideértve a közigazgatási bíróságokat is – kell kiszabni. E rendelet kisebb megsértése esetén, illetve ha a valószínűsíthetően kiszabásra kerülő bíróság egy természetes személy számára aránytalan terhet jelentene, a bíróság helyett megrovás is alkalmazható. Kellő figyelmet kell azonban fordítani a jogsértés természetére, súlyosságára, időtartamára, szándékos jellegére és arra, hogy tettek-e intézkedéseket az elszennvedett kár mértékének csökkentésére, továbbá a felelősség mértékére, a korábban e téren elkövetett jogsértésekre, arra, ahogyan a felügyeleti hatóság tudomást szerzett a jogsértésről, valamint arra, hogy az adatkezelő vagy adatfeldolgozó betartja-e a vele szemben elrendelt intézkedéseket és hogy alkalmaz-e valamely magatartási kódexet, valamint minden egyéb súlyosbító vagy enyhítő körülményre. A szankciók – ideértve a közigazgatási bíróságok – kiszabására az uniós jog és a Charta általános elveivel összhangban megfelelő eljárási garanciákat – ideértve hatékony jogvédelmet és a tisztességes eljáráshoz való jogot – kell alkalmazni.”

megállapítását illetően. Amennyiben a releváns és megalapozott kifogás annak kérdését veti fel, hogy a korrekciós intézkedés megfelel-e az általános adatvédelmi rendeletnek, a Testület döntése arra is kitér, hogy az illetékes felügyeleti hatóság döntéstervezetében kiszabni javasolt közigazgatási bírság miként tartja tiszteletben a hatékonyság, az arányosság és a visszatartó erő elvét. A Testület a rendelet 65. cikkének alkalmazásáról önálló iránymutatást fog kiadni a Testület által meghozandó döntés típusára vonatkozó további részleteket illetően.

*4. A közigazgatási bírságok harmonizált megközelítése az adatvédelem területén
aktív részvételt és információcserét feltételez a felügyeleti hatóságok részéről,
illetve között*

A jelen iránymutatás tisztában van azzal, hogy egyes nemzeti felügyeleti hatóságok számára a bírság kiszabására vonatkozó hatáskör újdonságot jelent az adatvédelem területén, amely körülmény az erőforrásokkal, a szervezettel és eljárással kapcsolatos számos kérdést vet fel. Fontos megjegyezni, hogy a felügyeleti hatóságok által a rájuk ruházott bírságkiszabási hatáskör gyakorlása során hozott döntésekkel szemben fellebbezésnek van helye a nemzeti bíróságok előtt.

A felügyeleti hatóságok a formális és informális információcsere elősegítése érdekében a rendeletben lefektetett együttműködési mechanizmusok révén együttműködnek egymással és – adott esetben – az Európai Bizottsággal, például munkaértekezletek rendszeres tartása útján. Ez az együttműködés a bírságkiszabási hatáskörök alkalmazásával kapcsolatos tapasztalataikra és gyakorlatukra összpontosít, végső soron a nagyobb egységesség megteremtése érdekében.

Ez a proaktív információmegosztás, a szóban forgó hatáskörök gyakorlásának kérdésében kialakulóban lévő ítélkezési gyakorlaton felül, a jelen iránymutatásban szereplő elvek vagy meghatározott részletek újbóli megvizsgálásához vezethet.

III. A 83. cikk (2) bekezdésében szereplő értékelési szempontok

A 83. cikk (2) bekezdése egy sor olyan szempontot sorol fel, amelyek figyelembevételét elvárják a felügyeleti hatóságoktól annak eldöntése során, hogy szükség van-e közigazgatási bírság kiszabására, illetve a közigazgatási bírság összegének megállapításakor. Ez nem azonos szempontok alapján történő ismételt értékelést javasol, hanem olyan értékelést, amely a 83. cikkben foglaltak szerint figyelemmel van az egyes esetek valamennyi körülményére⁷.

Az értékelés első szakaszában levont következtetések felhasználhatóak a közigazgatási bírság összegének megállapítására szolgáló második szakasz során, ezáltal elkerülve, hogy kétszer kelljen értékelni ugyanazon szempontok alapján.

A jelen szakasz iránymutatással szolgál a felügyeleti hatóságok számára, hogy miként kell értelmezni az adott eset egyedi körülményeit a 83. cikk (2) bekezdésében foglalt szempontokra figyelemmel.

a) a jogsértés jellege, súlyossága és időtartama

Az adatkezelőket vagy adatfeldolgozókat a rendelet alapján terhelő kötelezettségek majdnem mindegyikét a **jellegük** szerint kategorizálják a 83. cikk (4)–(6) bekezdésének rendelkezései. A rendelet a közigazgatási bírság tekintetében két különböző maximális összeg megállapításával (10/20 millió euró) előrevetíti, hogy a rendelet egyes rendelkezéseinek megsértése más rendelkezések megsértéséhez képest súlyosabbnak minősülhet. Az illetékes felügyeleti hatóság ugyanakkor az eset körülményeinek a 83. cikk (2) bekezdésében foglalt általános szempontok fényében történő értékelése során dönthet úgy, hogy az adott esetben jobban vagy kevésbé szükséges, hogy közigazgatási bírság formájában kerüljön sor korrekciós intézkedésre. Amennyiben a bírságra esett a választás mint a megfelelő vagy az egyik megfelelő korrekciós intézkedésre, a rendelet fokozati rendszerét (83. cikk (4)–(6) bekezdés) kell alkalmazni a kiszabható bírság legmagasabb összegének meghatározása érdekében, figyelemmel a kérdéses jogsértés jellegére.

A (148) preambulumbekkezdés bevezeti a rendelet „kisebb megsértésének” fogalmát. Az ilyen jogsértések a rendelet 83. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében felsorolt egy vagy több rendelkezés sérelmével járhatnak. A felügyeleti hatóság azonban a 83. cikk (2) bekezdésében foglalt szempontok mérlegelése során juthat olyan következtetésre, hogy például az incidens az adott eset konkrét körülményei között nem jelent jelentős kockázatot a szóban forgó érintettek jogaira nézve, és nem befolyásolja a kérdéses kötelezettség lényegét. Az ilyen esetekben (azonban nem minden esetben) bírság helyett megrovás is alkalmazható.

A (148) preambulumbekkezdés nem kötelezi a felügyeleti hatóságot arra, hogy kisebb jogsértés esetén bírság helyett mindig megrovást alkalmazzon („*a bírság helyett megrovás is alkalmazható*”), hanem inkább egy lehetőségről rendelkezik, amely az eset valamennyi körülményének konkrét értékelését követően rendelkezésre áll.

A (148) preambulumbekkezdés ugyanezt a bírság helyett megrovás alkalmazására vonatkozó lehetőséget teremti meg abban az esetben, ha az adatkezelő természetes személy, és a valószínűsíthetően kiszabásra kerülő bírság számára aránytalan terhet jelentene. Kiindulásképpen a felügyeleti hatóságnak értékelnie kell, hogy a szóban forgó eset körülményeinek mérlegelése alapján szükség van-e bírság kiszabására. Amennyiben a bírság kiszabását szükségesnek ítéli, a felügyeleti hatóságnak azt is mérlegelnie kell, hogy a kiszabásra kerülő bírság egy természetes személy számára aránytalan terhet jelentene-e.

⁷ Az alkalmazandó szankció értékelésére önállóan, annak vizsgálatát követően is sor kerülhet, hogy egyes országokban az alkotmányos előírásokból eredő nemzeti eljárási szabályok szerint történt-e jogsértés. Ezekben az országokban ez korlátozhatja a fő felügyeleti hatóság által kibocsátott döntéstervezet tartalmát és részletességét.

Az egyes jogsértések tekintetében a rendelet nem ír elő meghatározott összegeket, hanem mindössze egy felső határt (legmagasabb összeget) állapít meg. Ez utalhat arra, hogy a 83. cikk (4) bekezdésében felsorolt kötelezettségek megsértése a 83. cikk (5) bekezdésében foglalt kötelezettségek megsértéséhez viszonyítva kevésbé súlyos. A 83. cikk (5) bekezdésének megsértésére adott hatékony, arányos és visszatartó erejű válasz mindazonáltal az eset körülményeitől fog függni.

Meg kell jegyezni, hogy a rendelet olyan megsértése, amely jellegénél fogva a 83. cikk (4) bekezdésében meghatározottak szerint a „legfeljebb 10 000 000 EUR összegű [...], illetve a [...] teljes éves világpiacon forgal[om] legfeljebb 2%-át kitevő összeg[ú]” kategóriába tartozhat, bizonyos körülmények között akár a magasabb fokozatú (20 millió EUR összegű) kategóriába (is) eshet. Vélhetően ez az eset állhat fenn akkor, ha az ilyen jogsértések orvoslása érdekében a felügyeleti hatóságok már adtak ki korábban utasítást⁸, ezen utasítást azonban az adatkezelő vagy adatfeldolgozó nem tartotta be⁹ (83. cikk (6) bekezdés). A gyakorlatban a nemzeti jogi rendelkezések hatással lehetnek erre az értékelésre¹⁰. A jogsértés jellege, illetve „a szóban forgó adatkezelés [...] kör[e] vagy célj[a], továbbá azon érintettek száma, akiket a jogsértés érint, valamint az általuk elszenvedett kár mértéke” jelzi a jogsértés **súlyosságát**. Amennyiben egyetlen konkrét ügyben számos együtt elkövetett különböző jogsértés fordul elő, a felügyeleti hatóságnak lehetősége van arra, hogy olyan mértékű közigazgatási bírságot szabjon ki, amely a legsúlyosabb jogsértés korlátain belül hatékony, arányos és visszatartó erejű. Ezért amennyiben a 8. és 12. cikk megsértésére derül fény, a felügyeleti hatóság alkalmazhatja a 83. cikk (5) bekezdésében meghatározott korrekciós intézkedéseket, amelyek megfelelnek a legsúlyosabb, nevezetesen a 12. cikket érintő jogsértés kategóriájának. További részletek adása e szakaszban túlmutatna a jelen iránymutatás keretein (mivel a jelen iránymutatás egy lehetséges későbbi szakaszának középpontjában részletes számítási műveletek lennének).

Az alábbi tényezőket együttesen kell értékelni, vagyis az érintettek számát a rájuk gyakorolt esetleges hatással együtt.

⁸ Az 58. cikk (2) bekezdésében foglalt utasítások a következők:

- az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó utasítása, hogy teljesítse az érintettnek az e rendelet szerinti jogai gyakorlására vonatkozó kérelmét;
- az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó utasítása, hogy adatkezelési műveleteit – adott esetben meghatározott módon és meghatározott időn belül – hozza összhangba e rendelet rendelkezéseivel;
- az adatkezelő utasítása, hogy tájékoztassa az érintettet az adatvédelmi incidensről;
- az adatkezelés átmeneti vagy végleges korlátozása, ideértve az adatkezelés megtiltását is;
- a 16., 17., illetve a 18. cikkben foglaltaknak megfelelően a személyes adatok helyesbítésének, vagy törlésének, illetve az adatkezelés korlátozásának elrendelése, valamint a 17. cikk (2) bekezdésének és a 19. cikknek megfelelően azon címzettek erről való értesítésének elrendelése, akikkel vagy amelyekkel a személyes adatokat közölték;
- a tanúsító szervezet utasítása a 42. és a 43. cikknek megfelelően kiadott tanúsítvány visszavonására, vagy a tanúsító szervezet utasítása, hogy ne adja ki a tanúsítványt, ha a tanúsítás feltételei nem vagy már nem teljesülnek;
- a harmadik országbeli címzett vagy nemzetközi szervezet felé irányuló adatáramlás felfüggesztésének elrendelése.

⁹ A 83. cikk (6) bekezdésének alkalmazása során szükségszerűen figyelemmel kell lenni a nemzeti eljárásjogra. A nemzeti jog határozza meg az utasítás kiadásának módját, az arról való értesítés módját, a hatálybalépésének napját, illetve hogy van-e a megfelelés feltételeinek megteremtésére szolgáló türelmi idő. Különösen figyelemmel kell lenni a fellebbezésnek az utasítás végrehajthatóságára gyakorolt hatására.

¹⁰ Az elévülésre vonatkozó törvényi rendelkezések következtében előfordulhat, hogy a felügyeleti hatóság korábbi utasítását a szóban forgó utasítás kiadása óta eltelt időre tekintettel többé nem veszik figyelembe. Egyes jogrendszerekben a szabályok szerint abban az esetben, ha valamely utasítás tekintetében eltelt az elévülési idő, a 83. cikk (6) bekezdése alapján többé nem lehet bírságot kiszabni a szóban forgó utasítás be nem tartása miatt. Az egyes jogrendszerekben a felügyeleti hatóságok feladata lesz annak eldöntése, hogy ezek a hatások miként érintik őket.

Meg kell vizsgálni az érintettek **számát** annak megállapítása érdekében, hogy elszigetelt esetről van-e szó, vagy pedig rendszerszintű jogsértést, illetve a kialakult megfelelő gyakorlat hiányát jelzi az eset. Ez nem azt jelenti, hogy az elszigetelt esetekben nem lehetne eljárni, hiszen egy elszigetelt eset is érinthet rengeteg érintettet. Az eset körülményeitől függően ez például függni fog a kérdéses adatbázisban regisztrált személyek teljes számától, valamely szolgáltatás felhasználóinak számától, a fogyasztók számától, illetve adott esetben az ország lakosságának számától.

Az adatkezelés **célját** szintén vizsgálni kell. A 29. cikk szerinti munkacsoport „célhoz kötöttségről” szóló véleménye¹¹ korábban elemezte ezen adatvédelmi jogi alapelv két fő építőkövét: előre meghatározott cél és összeegyeztethető felhasználás. Az adatkezelés céljának vizsgálatakor a 83. cikk (2) bekezdésével összefüggésben a felügyeleti hatóságoknak vizsgálniuk kell, hogy az adatkezelés mennyiben tartja tiszteletben a szóban forgó elv két alapvető összetevőjét¹². Bizonyos helyzetekben a felügyeleti hatóság szükségét érezheti annak, hogy a 83. cikk (2) bekezdése szerinti elemzés során az adatkezelés célját alaposabban elemezze.

Az érintettek által elszenvedett **kár** esetén e kár mértékére figyelemmel kell lenni. A személyes adatok kezeléséből a természetes személyek jogait és szabadságait érintő kockázatok származhatnak, amint azt a (75) preambulumbekkezdés érzékelteti:

„A természetes személyek jogait és szabadságait érintő – változó valószínűségű és súlyosságú – kockázatok származhatnak a személyes adatok kezeléséből, amelyek fizikai, vagyoni vagy nem vagyoni károkhoz vezethetnek, különösen, ha az adatkezelésből hátrányos megkülönböztetés, személyazonosság-lopás vagy személyazonossággal való visszaélés, pénzügyi veszteség, a jó hírnév sérelme, a szakmai titoktartási kötelezettség által védett személyes adatok bizalmas jellegének sérülése, az álnevesítés engedély nélkül történő feloldása, vagy bármilyen egyéb jelentős gazdasági vagy szociális hátrány fakadhat; vagy ha az érintettek nem gyakorolhatják jogaikat és szabadságaikat, vagy nem rendelkezhetnek saját személyes adataik felett; vagy ha olyan személyes adatok kezelése történik, amelyek faji vagy etnikai származásra, vagy politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utalnak, valamint ha a kezelt adatok genetikai adatok, egészségügyi adatok vagy a szexuális életre, büntetőjogi felelősség megállapítására, illetve büncselekményekre, vagy ezekhez kapcsolódó biztonsági intézkedésekre vonatkoznak; vagy ha személyes jellemzők értékelésére, így különösen munkahelyi teljesítménnyel kapcsolatos jellemzők, gazdasági helyzet, egészségi állapot, személyes preferenciák vagy érdeklődési körök, megbízhatóság vagy viselkedés, tartózkodási hely vagy mozgás elemzésére vagy előrejelzésére kerül sor személyes profil létrehozása vagy felhasználása céljából; vagy ha kiszolgáltatók személyek – különösen, ha gyermekek – személyes adatainak a kezelésére kerül sor; vagy ha az adatkezelés nagy mennyiségű személyes adat alapján zajlik, és nagyszámú érintettre terjed ki.”

A felügyeleti hatóságnak a korrekciós intézkedés kiválasztása során annak ellenére figyelembe kell vennie azt a körülményt, hogy a rendelet megsértéséből kár származott vagy valószínűsíthetően kár fog származni, hogy maga nem jogosult kártérítést megállapítani az elszenvedett kár után.

A bírság kiszabása nem függ attól, hogy a felügyeleti hatóság képes-e okozati összefüggést megállapítani a jogsértés és a vagyoni kár között (lásd például a 83. cikk (6) bekezdését).

A jogsértés **időtartama** például a következőkre utalhat:

¹¹ WP 203, 03/2013. számú vélemény a célhoz kötöttségről, elérhető: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp203_en.pdf

¹² Lásd továbbá: WP 217, 6/2014. számú vélemény az adatkezelő 7. cikk szerinti jogos érdekeinek fogalmáról, 24. oldal, az alábbi kérdés tekintetében: „Mi számít »jogos« vagy »jogellenes« érdeknek?”

- a) az adatkezelő részéről tanúsított szándékos magatartás(ra) vagy
- b) a megfelelő megelőző intézkedések megtételének elmulasztására vagy
- c) a szükséges technikai és szervezési intézkedések megtételére való képtelenségre.

b) a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege

A „szándék” általában magában foglalja mind a valamely vétség jellemzőire vonatkozó ismeretet, mind az azokkal kapcsolatos szándékosságot, míg a „nem szándékos” azt jelenti, hogy az adatkezelőnek/adatfeldolgozónak nem állt szándékában jogsértést elkövetni, bár a jog által megkövetelt gondos eljárásra vonatkozó kötelezettséget megszegte.

Általában elfogadott, hogy a szándékos jogsértés, a jogszabályi rendelkezések nyilvánvaló semmibevétele súlyosabb a nem szándékos jogsértésnél, ezért nagyobb valószínűséggel indokolja közigazgatási bírság alkalmazását. A szándékosságra vagy gondatlanságra vonatkozó releváns következtetéseket a magatartás – az esettel kapcsolatos tényekből gyűjtött – objektív elemeinek azonosítása alapján lehet levonni. Ezen túlmenően a rendelet alkalmazásával összefüggésben az adatvédelem területén kialakult ítélkezési gyakorlat és gyakorlati tapasztalat bemutatja azokat a körülményeket, amelyek jelzik az egyértelműbb határokat annak értékelése során, hogy valamely jogsértés szándékos volt-e.

A szándékos jogsértésre utaló körülmények közé tartozhat az adatkezelő hierarchiája élén álló felsővezetők által kifejezetten jóváhagyott, vagy az adatvédelmi tisztviselő tanácsa ellenére, vagy a meglévő szabályzatok figyelmen kívül hagyásával folytatott jogellenes adatkezelés, mint például a versenytárs munkavállalóira vonatkozó adatok megszerzése és kezelése abból a célból, hogy a versenytárs hitelét rontsák a piacon.

További idevágó példák lehetnek az alábbiak:

- személyes adatok módosítása abból a célból, hogy megtévesztő (kedvező) képzetet keltsenek azzal kapcsolatban, hogy a kitűzött célokat elérték-e – ilyennel már találkoztunk a kórházi várakozási idővel kapcsolatban kitűzött célokkal összefüggésben
- személyes adatokkal való marketingcélú kereskedelem, vagyis az adatok „opted in”-ként (rendelkezésre bocsátottként) történő értékesítése az érintettek saját adataik felhasználására vonatkozó elképzeléseinek ellenőrzése nélkül/azok figyelmen kívül hagyásával

Egyéb körülmények, mint például a meglévő szabályzatok be nem tartása, nem az e szabályzatoknak megfelelő értelmezés, emberi hiba, annak ellenőrzésének elmulasztása, hogy található-e személyes adat a közzétett információkban, a technikai frissítések időben történő elvégzésének elmaradása, a szabályzatok elfogadásának elmulasztása (szemben az alkalmazásuk egyszerű mellőzésével) gondatlanságra utalhatnak.

A vállalkozások felelősek azért, hogy üzleti tevékenységük jellegének és összetettségének megfelelő struktúrákat és erőforrásokat alkalmazzanak. Ennek megfelelően az adatkezelők és az adatfeldolgozók az adatvédelmi jogsértéseket nem legitimálhatják az erőforrások szűkösségére való hivatkozással. A rendelet értelmében az adatkezelési tevékenységekre vonatkozó gyakorlat és nyilvántartás kockázatalapú megközelítést követ.

Léteznek szürke területek, amelyek kihatnak a korrekciós intézkedés kiszabására vagy annak mellőzésére vonatkozó döntéshozatalra, és előfordulhat, hogy a felügyeleti hatóságnak szélesebb körű vizsgálatot kell lefolytatnia az esettel kapcsolatos tények megállapítása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy minden egyes egyedi esetben valamennyi egyedi körülményt kellően figyelembe vegyen.

c) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó részéről az érintettek által elszenvedett kár enyhítése érdekében tett bármely intézkedés

Az adatkezelők és az adatfeldolgozók kötelesek technikai és szervezési intézkedéseket végrehajtani annak érdekében, hogy a kockázat mértékének megfelelő szintű adatbiztonságot garantálják, adatvédelmi hatásvizsgálatokat végezni és mérsékelni a személyes adatok kezeléséből eredő, az egyének jogait és szabadságait érintő kockázatokat. Amennyiben azonban jogsértés következik be, az érintett pedig kárt szenved el, a felelős fél köteles minden tőle telhetőt megtenni annak érdekében, hogy az érintett egyén(ek) tekintetében csökkentse a jogsértés következményeit. Az ilyen felelős magatartást (vagy annak hiányát) a felügyeleti hatóság figyelembe veszi a korrekciós intézkedés(ek) kiválasztása során, valamint a konkrét ügyben kiszabandó szankció kiszámítása során.

Habár a súlyosbító és enyhítő körülmények különösen arra szolgálnak, hogy a bírság összegét az eset sajátos körülményeihez igazítsák, a megfelelő korrekciós intézkedés kiválasztásában betöltött szerepüket sem szabad alábecsülni. Azokban az esetekben, amelyekben az egyéb szempontok alapján elvégzett értékelés eredményeként a felügyeleti hatóságnak kétségei vannak a tekintetben, hogy a közigazgatási bírság önálló korrekciós intézkedésként vagy pedig az 58. cikkben foglalt más intézkedésekkel együtt alkalmazva megfelelő-e, az ilyen súlyosbító vagy enyhítő körülmények segíthetnek a megfelelő intézkedés kiválasztásában azáltal, hogy adott esetben elősegítik a hatékonyabb, arányosabb, nagyobb visszatartó erejű megoldás megtalálását.

Ez a rendelkezés az adatkezelőt terhelő felelősség mértékének értékelésére szolgál a jogsértés bekövetkeztét követően. Vonatkozhat olyan esetekre, amelyekben az adatkezelő/adatfeldolgozó nyilvánvalóan nem hanyag/gondatlan módon járt el, hanem a jogsértésről való tudomásszerzéskor minden tőle telhetőt megtett annak érdekében, hogy orvosolja a magatartását.

A 95/46/EK irányelv szerinti felügyeleti hatóságok szabályozási tapasztalata korábban megmutatta, hogy bizonyos fokú rugalmasság tanúsítása megfelelő lehet az olyan adatkezelők/adatfeldolgozók tekintetében, akik elismerték a jogsértést, és vállalták, hogy orvosolják vagy korlátozzák az intézkedéseik hatását. Erre szolgálhatnak példaként az alábbiak (amelyek azonban nem minden esetben eredményeznek rugalmasabb hozzáállást):

- kapcsolatfelvétel olyan más adatkezelőkkel/adatfeldolgozókkal, akiket érinthetett az adatkezelés kiterjesztése, például ha egy adatot tévesen osztottak meg harmadik felekkel;
- az adatkezelő/adatfeldolgozó kellő időben intézkedett a további jogsértés megszüntetése vagy annak megakadályozása érdekében, hogy a jogsértés olyan szintet érjen el vagy olyan fázisba lépjen, amely sokkal súlyosabb következményekkel járt volna, mint amelyek bekövetkeztek.

d) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó felelősségének mértéke, figyelembe véve az általa a 25. és 32. cikk alapján foganatosított technikai és szervezési intézkedéseket

A rendelet a 95/46/EK adatvédelmi irányelvhez képest az adatkezelő lényegesen nagyobb fokú elszámoltathatóságát vezette be.

Az adatkezelőt vagy adatfeldolgozót terhelő felelősség mértékének értékelése a megfelelő korrekciós intézkedés alkalmazásával összefüggésben az alábbi kérdéseket vetheti fel:

- Az adatkezelő végrehajtotta-e a beépített vagy alapértelmezett adatvédelem elveinek megfelelő technikai intézkedéseket (25. cikk)?
- Az adatkezelő a szervezet minden szintjén végrehajtotta-e a beépített és alapértelmezett adatvédelem elveinek (25. cikk) érvényesítésére szolgáló szervezési intézkedéseket?
- Gondoskodott-e az adatkezelő/adatfeldolgozó a megfelelő szintű biztonságról (32. cikk)?
- A releváns adatvédelmi eljárások/szabályzatok ismertek-e és alkalmazásra kerültek-e a szervezet megfelelő vezetési szintjein (24. cikk)?

A rendelet 25. és 32. cikke előírja az adatkezelők számára „*a tudomány és technológia állása és a megvalósítás költségei, továbbá az adatkezelés jellege, hatóköre, körülményei és céljai, valamint a természetes személyek jogaira és szabadságaira jelentett, változó valószínűségű és súlyosságú kockázat figyelembevételét*”. Ezek a rendelkezések nem a célra, hanem az eszközökre vonatkozó kötelezettséget állapítanak meg, vagyis az adatkezelőnek el kell végeznie a szükséges vizsgálatokat, és le kell vonnia a megfelelő következtetéseket. A felügyeleti hatóságnak ekkor válaszolnia kell arra a kérdésre, hogy az adatkezelő mennyiben „nyújtotta azt, ami tőle elvárható volt”, tekintettel az adatkezelés jellegére, céljaira vagy terjedelmére, figyelemmel a rendelet által rárótt kötelezettségekre.

A szóban forgó értékelés során kellő figyelemmel kell lenni az eljárások vagy módszerek „legjobb gyakorlatára”, amennyiben létezik és érvényesül ilyen. Az érintett területre vagy szakmára vonatkozó iparági szabványokat, valamint magatartási kódexeket fontos figyelembe venni. A gyakorlati kódexek feltárhatják, hogy mi minősül általános gyakorlatnak az adott területen, valamint támpontot adhatnak arra vonatkozóan, hogy milyen szintű ismeretek állnak rendelkezésre az adatkezeléssel összefüggő tipikus biztonsági kérdések kezelésére szolgáló különböző eszközökről.

Bár általában a legjobb gyakorlatra érdemes törekedni, az egyes egyedi esetek sajátos körülményeit a felelősség mértékének megállapításakor figyelembe kell venni.

e) az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó által korábban elkövetett releváns jogsértések

Ez a szempont a jogsértést elkövető szervezet előéletének értékelésére szolgál. A felügyeleti hatóságoknak figyelemmel kell lenniük arra, hogy ezen értékelés terjedelme meglehetősen tág lehet, mivel a rendelet bármely rendelkezésének megsértése – függetlenül attól, hogy jellegét tekintve különbözik attól, mint amelyet a felügyeleti hatóság éppen vizsgál – „releváns” lehet az értékelés szempontjából, hiszen utalhat az adatvédelmi szabályok általánosságban nem kellő mértékű ismeretére vagy azok figyelmen kívül hagyására.

A felügyeleti hatóságnak értékelnie kell az alábbiakat:

- Az adatkezelő/adatfeldolgozó elkövette-e ugyanezt a jogsértést korábban is?
- Az adatkezelő/adatfeldolgozó ugyanezen a módon sértette-e már meg a rendeletet? (például a szervezetben alkalmazott eljárások nem kellő ismerete következtében, vagy a nem megfelelő kockázatelemzés következtében, amiatt, hogy nem reagált időben az érintett részéről érkezett kérelmekre, indokolatlanul késlekedett a kérelmek kezelésével stb.)

f) a felügyeleti hatósággal a jogsértés orvoslása és a jogsértés esetlegesen negatív hatásainak enyhítése érdekében folytatott együttműködés mértéke

A 83. cikk (2) bekezdése szerint az együttműködés mértékét „kellőképpen figyelembe [lehet] venni” annak eldöntésekor, hogy szükség van-e közigazgatási bírság kiszabására, illetve a közigazgatási bírság összegének megállapításakor. A rendelet nem ad pontos választ arra a kérdésre, hogy miként kell figyelembe venni az adatkezelőknek vagy adatfeldolgozóknak a felügyeleti hatóság által már megállapított jogsértés orvoslása érdekében tett erőfeszítéseit. Egyértelmű továbbá, hogy e szempontot jellemzően a kiszabandó bírság összegének kiszámításakor alkalmazzák.

Amennyiben azonban az adatkezelő beavatkozása azt eredményezte, hogy a magánszemélyek jogait érintő hátrányos következmények nem következtek be, vagy korlátozottabb hatást váltottak ki ahhoz képest, mint amelyet egyébként kiválthattak volna, ezt szintén figyelembe lehet venni az adott eset szempontjából arányos korrekciós intézkedés kiválasztása során.

Az alábbi esetben például releváns lehet a felügyeleti hatósággal folytatott együttműködés mérlegelése:

- A szervezet meghatározott módon eleget tett-e a felügyeleti hatóság kéréseinek az adott eset vizsgálati szakaszában, minek eredményeként jelentősen mérséklődött a magánszemélyek jogaira gyakorolt hatás?

Erre tekintettel nem lenne helyénvaló további jelentőséget tulajdonítani az olyan együttműködésnek, amelyet például a jogszabályok eleve előírnak, mint például, hogy a szervezet minden esetben köteles biztosítani a helyiségeihez való hozzáférést a felügyeleti hatóság számára az auditok/helyszíni vizsgálatok lefolytatása érdekében.

g) a jogsértés által érintett személyes adatok kategóriái

A felügyeleti hatóság ezzel összefüggésben például az alábbi kérdések megválaszolását tarthatja szükségesnek, amennyiben azok relevánsak az adott eset szempontjából:

- A jogsértés érinti-e a rendelet 9. vagy 10. cikkében meghatározott különleges adatkategóriák kezelését?
- Az adat közvetlenül/közvetetten azonosítható?
- Az adatkezelés olyan adatot érint-e, amelynek terjesztése közvetlen kárt/sérelmet okozna az egyénnek (a kérdéses adat pedig nem a 9. vagy 10. cikk szerinti kategóriába tartozik)?

- Az adat mindenféle technikai védelem nélkül közvetlenül elérhető, vagy pedig titkosított¹³?

h) az, ahogyan a felügyeleti hatóság tudomást szerzett a jogsértésről, különös tekintettel arra, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó jelentette-e be a jogsértést, és ha igen, milyen részletességgel

A felügyeleti hatóság a jogsértésről tudomást szerezhet vizsgálat eredményeként, panaszokból, sajtócikkekből, névtelen bejelentésekből vagy az adatkezelő bejelentése alapján. Az adatkezelő a rendelet alapján köteles értesíteni a felügyeleti hatóságot az adatvédelmi incidensekről. Amennyiben az adatkezelő mindössze e kötelezettségének tesz eleget, e kötelezettség teljesítése nem vehető figyelembe enyhítő körülményként. Ehhez hasonlóan a felügyeleti hatóság úgy ítélni meg, hogy az az eset, hogy a gondatlanul eljáró adatkezelő/adatfeldolgozó nem jelentette be a jogsértést, vagy legalábbis nem jelentette be annak minden részletét – mivel elmulasztotta megfelelően felmérni a jogsértés mértékét –, súlyosabb szankciót indokol, vagyis kevésbé valószínű, hogy a rendelet kisebb megsértésének fog minősülni.

i) ha az érintett adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szemben korábban – ugyanabban a tárgyban – elrendelték az 58. cikk (2) bekezdésében említett intézkedések valamelyikét, a szóban forgó intézkedéseknek való megfelelés

Az adatkezelő vagy adatfeldolgozó egy korábbi jogsértést követően eleve a felügyeleti hatóság látókörében lehet a kötelezettségek betartásának ellenőrzése céljából, illetve vélhetően kiterjedt kapcsolatot ápol az adatvédelmi tisztviselővel (ahol létezik ilyen). Ebből következően a felügyeleti hatóság figyelembe veszi a korábbi kapcsolattartásokat.

Ez az értékelési szempont az e) pontban foglalt szemponttal ellentétben csak emlékeztetni kívánja a felügyeleti hatóságokat arra, hogy hivatkozzanak az azonos adatkezelővel vagy adatfeldolgozóval szemben „*ugyanabban a tárgyban*” általuk korábban elrendelt intézkedésekre.

j) az, hogy az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tartotta-e magát a 40. cikk szerinti jóváhagyott magatartási kódexekhez vagy a 42. cikk szerinti jóváhagyott tanúsítási mechanizmusokhoz

A felügyeleti hatóságok kötelesek „nyomon követ[n]i és kikényszerít[en]i [a] rendelet alkalmazását” (57. cikk (1) bekezdés a) pont). A 24. cikk (3) bekezdése, a 28. cikk (5) bekezdése vagy a 32. cikk (3) bekezdése alapján az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó a jóváhagyott magatartási kódexek betartásával tanúsíthatja a rendelkezéseknek való megfelelését.

A rendelet valamely rendelkezésének megsértése esetén a jóváhagyott magatartási kódex betartása jelezheti, hogy milyen mértékben van szükség beavatkozásra a felügyeleti hatóság által megállapított hatékony, arányos, visszatartó erejű közigazgatási bírság vagy más korrekciós intézkedés útján. A jóváhagyott magatartási kódexek a 40. cikk (4) bekezdése szerint „*olyan mechanizmusokat határoznak meg, amelyek lehetővé teszik [az ellenőrző] szervezet számára, hogy elvégezze annak kötelező ellenőrzését, hogy [az] adatkezelők vagy adatfeldolgozók megfelelnek-e a kódex rendelkezéseinek*”.

Amennyiben az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó tartja magát egy jóváhagyott magatartási kódexhez, a felügyeleti hatóság megelégedhet azzal, hogy a kódex közössége, amely a kódex felügyeletéért felelős, maga hozza meg a megfelelő intézkedéseket saját tagjával szemben, például a magatartási kódex ellenőrzési és kikényszerítési rendszereinek igénybevételével. Ezért a felügyeleti hatóság ezeket az intézkedéseket az adott esetben tekintheti kellően hatékonyoknak, arányosoknak vagy visszatartó erejűnek, anélkül, hogy szükség lenne arra, hogy maga hozzon további intézkedéseket. A 41. cikk (2) bekezdésének c) pontja és a 42. cikk (4) bekezdése értelmében a szabályszegő magatartás szankcionálására bizonyos formában sor kerülhet az ellenőrzési rendszeren keresztül, beleértve az

¹³ Azt a tényt, hogy a jogsértés csak közvetetten azonosítható, vagy éppen álnevesített/titkosított adatot érint, nem szabad mindig „bónusz” enyhítő körülményként figyelembe venni. E jogsértések esetében az egyéb szempontok átfogó értékelése mérsékelt módon vagy pedig határozottan indokolhatja a bírság kiszabását.

érintett adatkezelő vagy adatfeldolgozó felfüggesztését vagy kizárását a kódex alkalmazásából. Mindenesetre az ellenőrző szervezet által gyakorolt hatáskörök nem járhatnak az „*illetékes felügyeleti hatóság feladat- és hatásköreinek sérelm[ével]*”, vagyis a felügyeleti hatóság nem köteles figyelemmel lenni az önszabályozó rendszer keretében korábban kiszabott szankciókra.

Az önszabályozó intézkedések be nem tartása szintén felfedheti az adatkezelő/adatfeldolgozó gondatlan vagy szándékos szabályszegő magatartását.

k) az eset körülményei szempontjából releváns egyéb súlyosbító vagy enyhítő tényezők, például a jogsértés közvetlen vagy közvetett következményeként szerzett pénzügyi haszon vagy elkerült veszteség

Maga a rendelkezés is példákkal szolgál a tekintetben, hogy milyen egyéb tényezők vehetők figyelembe a 83. cikk (4)–(6) bekezdésében említett rendelkezések megsértése esetén kiszabandó közigazgatási bírság megfelelőségére vonatkozó döntés meghozatalakor.

A felügyeleti hatóság számára különösen fontosak lehetnek a szabályszegés folytán elért vagyoni előnyre vonatkozó információk, mivel a jogsértés által elért gazdasági haszon nem ellentételezhető olyan intézkedésekkel, amelyeknek nincsen pénzbeli összetevője. Az a körülmény, hogy az adatkezelő vagyoni előnyre tett szert a rendelet megsértéséből, erős érv lehet a bírság kiszabása mellett.

IV. Következtetés

Az előző szakaszban tárgyaltakhoz hasonló kérdésekkel kapcsolatban megosztott gondolatok segítséget nyújtanak a felügyeleti hatóságoknak ahhoz, hogy az adott eset szempontjából releváns tények alapján azonosítsák azokat a szempontokat, amelyek a leghasznosabbak annak eldöntésekor, hogy az 58. cikk szerinti egyéb intézkedések mellett vagy helyett szükség van-e megfelelő közigazgatási bírság kiszabására. A felügyeleti hatóság az ilyen módon lefolytatott értékelés összefüggéseire figyelemmel azonosítja, hogy melyik a leginkább hatékony, arányos és visszatartó erejű korrekciós intézkedés az adott jogsértés szempontjából.

Az 58. cikk némi iránymutatással szolgál a felügyeleti hatóság által választható intézkedések tekintetében, hiszen maguk a korrekciós intézkedések jellegüket tekintve különbözőek, valamint alapvetően eltérő célok megvalósítására szolgálnak. Az 58. cikkben szereplő intézkedések közül néhány együttesen is alkalmazható, olyan szabályozási intézkedést létrehozva ezáltal, amely egynél több korrekciós intézkedésből áll.

Nem minden esetben szükséges kiegészíteni az intézkedést egy további korrekciós intézkedés használatával. Például: Önmagában a bírság kiszabása is elegendő lehet ahhoz, hogy a felügyeleti hatóság beavatkozása – annak mérlegelését követően, hogy az adott esetben mi számít arányosnak – hatékony és visszatartó erejű legyen.

A hatóságoknak lényegében az a feladatuk, hogy az összes rendelkezésükre álló korrekciós intézkedés segítségével helyreállítsák a szabályoknak való megfelelést. Szintén elvárás a felügyeleti hatóságokkal szemben, hogy a legmegfelelőbb útját válasszák ki a szabályozási intézkedés meghozatalának. Ilyenek lehetnek például a büntetőjogi szankciók (amennyiben ilyen szankciók nemzeti szinten rendelkezésre állnak).

A közigazgatási bírságok Európai Unió-szerte egységes alkalmazására vonatkozó gyakorlat fejlődő terület. A felügyeleti hatóságoknak egymással együttműködve lépéseket kell tenniük az egységesség folyamatos javítására. Ez megvalósítható rendszeres ügykezelési munkaértekezletek vagy más események keretében történő véleménycsere útján, ahol lehetőség nyílik összehasonlítani a szubnacionális, nemzeti és nemzetközi szintű eseteket. E folyamat támogatása érdekében javasolt létrehozni egy, a Testület érintett részéhez rendelt állandó alcsoportot.